

Науково-технічний прогрес, стрімкий розвиток інформаційних технологій та активне їх упровадження в усі сфери діяльності суспільства сприяли активізації процесу розроблення й імплементації міжнародних стандартів у галузі економіки, суспільного життя, глобалізації світового ринку, а також інформації та керування документацією. Основоположником цієї діяльності є Міжнародна організація зі стандартизації (International Organization for Standardization – ISO) – усесвітнє об'єднання національних органів зі стандартизації (організацій-членів ISO). Міжнародна організація зі стандартизації тісно співпрацює з Міжнародною електротехнічною комісією (International Electrotechnical Commission – IEC) у питаннях стандартизації у сфері електротехніки.

Підготовка міжнародних стандартів зазвичай здійснюється у відповідних технічних комітетах ISO. Кожна організація-член ISO має право бути представленою в тих технічних комітетах, тематика яких відповідає її інтересам. Схвалені технічними комітетами проекти стандартів розсилаються організаціям-членам ISO. Для публікації міжнародного стандарту проект має бути схвалений не менше ніж 75 % організаціями-членами ISO, що брали участь у голосуванні.

Сучасні стандарти являють собою описи узагальнених ідей, вимог та методик, що можуть мати характер або рекомендацій, або обов'язкових до виконання.

<...> В умовах постійного розширення міжнародних зв'язків відповідність національних процесів документування та документообігу світовим потребує посиленої уваги до нормативних актів у цій сфері діяльності, а саме: міжнародних стандартів. Саме вони покликані встановити «спільну мову» в питаннях керування документами, забезпечення їм повного «життєвого циклу» *(Тур О. Огляд міжнародних нормативних актів (стандартів) у сфері інформації та документації // Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія. – 2011. – № 3. – С. 6, 9).*